

## Susana del Olmo, Club Natació Benicarló, i Manolo Llorach, Basquet Malloms, guardonats en la gala de l'esport

text REDACCIÓ

Les entitats esportives benicarlandas van triar diumenge passat al millor esportista i millor persona vinculada a l'esport de la passada temporada. Després de la votació realitzada entre els presidents de les entitats, van resultar guardonats la jove nadadora del Club Natació Benicarló, Susana del Olmo, en l'apartat de Millor Esportista i l'entrenador de l'equip de Bàsquet Construccions Malloms, Manuel Llorach, en l'apartat de Millor Persona Vinculada a l'esport. En el cas de Susana del Olmo, la votació va ser molt renyida, ja que, al costat de la Campiona Autònoma i classificada per a diverses proves del Campionat d'Espanya, es presentaven un ampli elenc d'esportistes locals amb gran palmarès. Quant a Manolo Llorach, es va valorar els seus molts anys de dedicació a l'esport del Bàsquet, sempre lligat a l'equip de la seva ciutat. En l'acte també va rebre un homenatge el destacat motociclista benicarlando, José Manuel Pellicer, participant habitual del Campionat del Món de Raids i del París-Dakar.



## El Club Natació Benicarló continua amb l'excel·lent temporada

text REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló, en la seua estrena en les travessies, va pujar en 9 ocasions al pòdium en les respectives categories en la XII edició de la Travessia a la platja del Fortí a Vinaròs el dissabte passat 23 de juny. L'equip benicarlando va estar compost per 21 nadadors en les respectives seccions de la travessia (llarga, mitjana i curta), i que a mesura que avançava el matí posava l'estat de la mar en condicions molt dures per als nostres joves nadadors i nadadores que van complir amb el seu objectiu.

L'equip masculí va estar compost per Jose Antonio Adell, Vicent Prats, Guillermo Soriano, Agustín Parra, Miguel Piñana, Javier Traver, Chimo Bueno, Albert Astor, Carlos FuenteJordi Curto i Juan Diego Ruiz que en les seues diferents categories van aconseguir pujar al pòdium en 5 ocasions.

- 1r lloc i trofeu Jose Antonio Adell
- 1r lloc i trofeu Albert Astor
- 2n lloc i trofeu Carlos Fuente
- 2n lloc i trofeu Guillermo Soriano
- 3r lloc i trofeu Agustín Parra

L'equip femení va estar compost per Patricia O'connor, Paula Saura, Susana del Olmo, Raquel Fabregat, Lucía Piñana, Inmaculada Cerdá, Marga Bueno, Mirella Prats, Meritxell Sospedra i Noemí Anta.



En les seues diferents categories van aconseguir pujar al pòdium en 4 ocasions.

- 1r lloc i trofeu Lucía Piñana
- 1r lloc i trofeu Susana del Olmo
- 2n lloc i trofeu Paula Saura
- 3r lloc i trofeu Raquel Fabregat

Número 591 - 29 juny 2007 - 1'5 euros  
setmanari d'informació general i cultural - Any XIII

# la veu

de Benicarló

**Paràlisi departamental i econòmica a l'ajuntament**  
**1.730.000 Euros sense comptabilitzar**



**Greenpeace crítica en el seu informe l'intent de Benicarló de fer urbanitzable la Costa Nord i zones inundables**

**Benicarló serà la seu de la Supercopa 2007-08**

## Paràlisi departamental i econòmica 1.730.000 Euros sense comptabilitzar

Domingo diu que l'ajuntament "està en una situació econòmica delicada"  
Reclamaran a Costes la regeneració de la costa Nord i l'ampliació del port

text REDACCIÓ

**E**ls conservadors van posar el crit en el cel davant la paràlisi observada en nombrosos departaments del Consistori després del canvi de govern. "Va haver qui va abandonar el vaixell després de conèixer els resultats electorals", va afegir el primer regidor. En aquest sentit van assegurar que s'han trobat amb "sorpreses" en el col·legi Eduardo Martínez Ródenas, com el fet que les aules prefabricades no disposen de llum al no haver-se fet el trasllat de la línia, pel que ara negocien amb propietaris per a portar el subministrament des del pavelló poliesportiu. El nou regidor d'Urbanisme, Antonio Cuenca, va lamentar que "no s'hagen iniciat converses amb els veïns del quart col·legi ni obtingut els terrenys, el que retardarà la seua construcció dos anys". D'altra banda Cuenca



va anunciar que engegarà el procés per a obtenir els terrenys necessaris de la carretera de Càlig a través de canvis d'aprofitament per als afectats per la CV-135.

**Domingo: "La situació és bastant delicada"**

La situació econòmica de l'Ajuntament que s'ha trobat el PP a l'obrir els calaixos "és bastant delicada" després del pas de l'equip de govern PSPV-Bloc, que van anunciar que deixaven el Consistori amb uns romanents després de la liquidació de l'exercici anterior de 3,3 milions

d'euros. Segons va desvetllar Marcelino Domingo ja han detectat 1.730.000 euros en factures sense comptabilitzar, més moltes altres que hi ha disperses per altres edificis municipals i departaments. "He donat ordres a Intervenció de recopilar totes les factures i comptabilitzar-les per a veure quins és necessari suplementar amb aquests romanents de 2006", va assegurar Domingo. El resultat d'aquest arqueig es coneixerà la propera setmana.

En aquest sentit "la falta de previsió i l'adquisició de compromisos sense dotació" està afectant als proveïdors que reclamen els seus pagaments, a més hi ha partides esgotades i amb xifres en negatiu. Així, "tan sols en l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats és necessari suplementar 324.000



## 1er Torneig d'handbol platja "Ciutat de Vinaròs"

text REDACCIÓ

L'equip cadet masculí del Club Handbol Benicarló, s'emportà el primer Torneig d'handbol platja "Ciutat de Vinaròs" dins les festes locals de Sant Joan i Sant Pere

Alegria dins de l'equip cadufer que va realitzar uns bons partits, amb l'aportació destacada de "FACU" que va realitzar molts bons partits i un treball de l'equip correcte i laboriós, que dona molt bones vibracions de cara a la propera temporada.

L'equip va comptar amb els següents jugadors: Joel (porter), Adri, Facu, Rubén C, Andreu, Alexis, Fran, Rubén V.

Per part femenina, el Club, va participar amb un equip mixt format per jugadores dels equips infantil cadet i juvenil. Per falta de contrincants femenins l'equip va jugar contra equips masculins i femenins quedant terceres en el Torneig.

Pel matí les cadets i juvenils van fer un partit d'exhibició contra un equip valencià sènior femení que juga en la lliga nacional d'handbol platja.

Per part del Puertas Peinado van jugar: Laura, Cris, Arantxa, Sanae, Núria, Àngela, Rosa Mari, Tiffani, Vanessa, Sara, Iris Rodríguez i Iris Monfort.

Per tancar el Torneig va haver un partit d'exhibició entre els equips veterans de Benicarló i Vinaròs, guanyant els caduferos.



## Benicarló serà la seu de la Supercopa 2007-08

text REDACCIÓ

La ciutat de Benicarló recull el testimoni de Castelló i albergarà la pròxima Supercopa d'Espanya. El torneig que obrirà la temporada regressa a llevant per a donar la sortida a la temporada 2007/2008 del futbol sala nacional. La Comissió encarregada d'adjudicar la seu del torneig, composta per membres de la LNFS, del Consell Delegat de Govern de la LNFS i de Santa Mónica, han designat a Benicarló, després del tancament divendres passat 22 del termini per a la presentació de candidatures.

Igual que en l'anterior edició, el seu sistema de competició serà amb un format de quatre equips: el campió de Lliga, ElPozo Múrcia Turística; el campió de Copa, Boomerang Interviú; el segon classificat de la Lliga regular, Polaris World, i cambra classificada i amfitrió, Benicarló ONDA URBANA.

Les dates i el sistema de competició de la mateixa haurien de ser ratificats per l'Assemblea General de Clubs de l'Associació que se celebrarà el pròxim 11 de juliol.

## ADÉU

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

**D**esprés del lamentable espectacle ofert per aquesta secció la setmana passada, no puc fer res més que acomiadar-me fins al mes d'agost, quan suposadament començaran els partits amistosos del CDB. Ara hauria de deixar d'escriure. Clar, hauria de deixar d'escriure si aquell que mana d'aquesta revista fóra una persona amb senderi, criteri i principis. Però no, s'estima més que jo passe pel més gran dels ridículs escrivint sobre qualsevol cosa abans que donar-me el passaport. Però aquesta vegada ja no serà així. He decidit no escriure durant un mes i mig, temps que dedicaré

a la vida contemplativa, relaxada i frugal o, el que és el mateix, a sostovar-me determinada zona del cos coneguda per la seua desmesurada producció d'organismes flagelats. Però també he pensat que pitjor ja no puc quedar, així que acabaré el mes de juny amb una altra crònica deslligada d'allò que no sé. No sé res. L'única cosa que vaig caçar l'altre dia al vol va ser que, en vore jo el secretari tècnic del CDB parlant amb Bel, li vaig amollar que el lligara ben fort que se'l volia emportar l'equip del poble dels camps de golf. Tranquil, que ja ha firmat, em va dir l'amic Esteller. Què li sembla? Trobo que la primícia no està malament, i com està tan bé, ja s'ha acabat. Ara parlaré d'altres coses que facen aquesta secció encara més cutre del que sol ser habitual. Com algú ja va avançar la setmana passada en aquesta mateixa secció, es veu que la propera temporada tindrem la friolera de quatre equips en categoria regional, dos juvenils i



setze de futbol base. També he sentit dir que hi ha per ahí una empresa que pretén muntar una espècie de ciutat del futbol o alguna cosa així, el cap visible de la qual seria un exjugador del CDB que una vegada va ser entrevistat en aquesta secció i que va jugar de davant centre. Tot és un rumor, però ja veurem en què acaba la cosa.

Pel que fa als quatre equips federats a la categoria regional, algú pot pensar que són massa per al nostre poble. Em fa la sensació que s'estan fent massa experiments i que això del futbol és una cosa massa seriosa com per anar jugant. Els dos equips de segona regional que hi havia fins ara han decidit que és millor ajuntar-se per a fer un bon equip, amb aspiracions, i un segon per tal que la resta de jugadors es mantinguen en competició. Ara resulta que el poble està ple d'uns cartells que convoquen a tot aquell que vulga jugar a futbol els dilluns al camp del Jaume. Es veu que el germen d'aquest equip es troba a una lliga local de penyes o alguna cosa pareguda que s'ha jugat al llarg d'aquest hivern a algun dels camps de la ciutat. Algú haurà vist que hi havia molta gent que jugava a futbol i ha decidit inscriure un nou equip per a acabar de completar l'oferta esportiva dels caps de setmana. La gran pregunta és: què passarà amb els camps? Jo, que sóc

home de futbol bragat i curtit en mil batalles, tinc molt clar quins han de ser els criteris a l'hora del repartiment d'horaris i instal·lacions. Però tot i això, aquesta situació pot tindre la seua cosa positiva. Possiblement la propera temporada s'haurà de jugar més d'un partit els diumenges a la tarda, com passa ara, però amb un equip més. El rendiment i productivitat de les instal·lacions esportives del nostre poble serà de rècord. Aquella gespa artificial no parará ni un minut. Per això vull proposar, des d'aquesta modesta tribuna que no llig ningú del món del futbol, que ben aviat l'ajuntament convoque una plaça d'encarregat del camp municipal "Pitxi Alonso" a l'hora que la urgent construcció de quatre vestidors més, un

bar en condicions i diversos quartets i magatzems per a ús de les entitats que fan ús del camp. Suposo que el nou equip de govern, farcit de gent aficionada al futbol, escoltarà el meu modest però enèrgic suggeriment i es posarà mans a l'obra per tal que la propera temporada puguem tindre unes instal·lacions que siguin l'enveja de la resta de pobles. Per cert, em consta que ja ho som dels del poble del costat, que esperen la construcció d'una fabulosa ciutat esportiva com aigua de maig. De moment els anem per davant.

Ara ja no vull dir res més perquè ja no sé què dir. M'acomiedo de vosté, estimat lector, amb l'esperança que siga fins el mes d'agost. Però si hi ha alguna novetat rellevant o de cert empaque, enjundia i prestancia, no dubte ni un moment que jo estaré, servicial, servil i puntual, en aquestes mateixes pàgines.

ve de la p gina anterior

euros perquè els treballadors puguem seguir cobrant a partir de setembre". La falta de previsió denunciada pel PP s'estén a la no creació de borses de treball per a dotar de personal la Biblioteca del Mar, l'Oficina d'Informació i Turisme en els mesos d'estiu. Així mateix tampoc s'han fet les aportacions a convenis amb el Ministeri d'Indústria per 300.000 euros del projecte de Ciutat del Moble i que ens pot acabar penalitzant amb 15.000 euros en el cas de no fer-se l'aportació o amb el finançament dels convenis del futbol sala per 120.000 euros anuals.

## RESPOSTA DEL PSOE

"Fabuladors, victimistes, i hereus de la seva pròpia herència". Eren alguns dels qualificatius que els socialistes utilitzaven en la seva resposta a les acusacions de Marcelino Domingo. La reacció dels socialistes arribava vint-i-quatre hores després de la compareixença dels populars. Per a Escuder ni una sola de les afirmacions de Domingo te un fonament real. Diuen que ni és cert que hi haja una situació econòmica deficitària ni que perillen els sous dels treballadors dels centres socials. Asseguren que l'economia de l'ajuntament gaudeix de bona salut, i que així ho ha confirmat, segons afirma Escuder, el servei de intervenció municipal. Per a Escuder, la gestió de l'anterior equip de govern va deixar els majors remanents econòmics de la història de l'ajuntament.

## Benicarló reclamarà a Costes l'ampliació del port i la regeneració de les platges

En altre ordre de reclamacions l'alcalde de Benicarló, Marcelino

## Domingo: "La situació és bastant delicada"



Domingo, va manifestar dimarts que ahir dijous tenia previst entrevistar-se amb Vicente Dómine, director general de Costes i Ports, per abordar una de les grans promeses i compromisos electorals del PP, com és la protecció de la Costa Nord, a la qual se sumarà la Costa Sud i la creació de l'anunciat Parc Litoral. També el Ministeri de Medi ambient va anunciar la intenció d'actuar sobre aquesta zona davant la degradació del litoral de Benicarló. A més d'aquests extrems en la reunió amb Dómine s'analitzarà la proposta d'ampliació del port de Benicarló, de titularitat autonòmica, segons va confirmar el propi Domingo. Aquesta ampliació es realitzaria "cap a fora", és a dir ocupant més espai a la mar, de manera que no col·lapsen els actuals usos pesquers i nàutic-esportius i sense reduir el mirall d'aigua del mateix.

L'actual port de Benicarló acull a més en l'actualitat les drassanes i tallers del Grup Orero i una societat naviliera dedicada a la

venda i transformació de peix i marisc de la zona. L'actual bocana del port presenta problemes de calat com a conseqüència de les corrents i l'acumulació de sorra.

## Dubtes en el Passeig Sud

El nou alcalde va manifestar també els seus dubtes sobre el procés expropiatori iniciat dilluns amb la publicació de les 43 finques i béns afectats per la construcció del Passeig Marítim Sud. Domingo va assegurar que "l'expropiació s'ha fet sobre el que marca el PGOU en vigor i no sobre el projecte de passeig marítim". Al seu judici pot donar-se ara la situació que diferisquen el contingut del projecte de passeig marítim sud a les delimitacions establertes en el Pla General, en qüestions com la línia marímito-terrestre o les línies de costa "pel que podria ser que s'haguera de tornar a expropiar", va indicar. El projecte duu 15 anys de retards i la intenció de Costes era executar-lo abans que finalitzés el present any.

## JULIOL MUSICAL 2007

text REDACCIÓ

Molt intensa és l'activitat que ha programat l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" per al proper mes de juliol. Diferents espais exteriors de la ciutat acolliran audicions molt diverses d'alumnes, conjunts instrumentals, activitats pedagògiques...

Així, l'Escola de Música, ha organitzat les audicions de fi de curs per als propers 28 de juny (llenguatge musical), 15 de juliol (percussió), 23 (metalls), 27 (fusta) i 31 (clarinets) en llocs com l'Auditori Municipal, Plaça Sant Joan o Plaça Santa Maria. Dos cursos de perfeccionament (percussió i metall – fusta) oferiran a alumnes de tota la Comunitat les millors condicions possibles per tal de millorar les seues aptituds musicals amb un professorat de primer nivell vingut de les millors Orquestres i Conservatoris nacionals.

El XVII Festival de Bandes se celebrarà el 28 de juliol amb la actuació de 3 entitats musicals: Unió Musical Xertolina, Centre Instructiu Musical d'Onil i Associació Musical "Ciutat de Benicarló". També la Banda Juvenil oferirà una mostra del seu treball. El dia 14 a la Plaça Santa Maria interpretarà un concert pedagògic que servirà de preparació per a la propera actuació al

### Recital musicopoètic al Coromines

text REDACCIÓ

Dilluns 25 al saló d'actes de l'IES Joan Coromines va tenir lloc la 4a edició del recital de poesia que organitzen els alumnes de batxillerat i el Departament de valencià d'aquest centre.

Vista l'afluència de públic en recitals anteriors, com el de St Jordi, els participants van decidir que seria una bona ocasió per recollir fons per alguna causa justa. Es va pensar en l'ONG Provocant la Pau que presideix Mossén Jony. 3 euros l'entrada. El total de la recaptació (287 euros) anirà a parar íntegrament a projectes educatius de Chinautla (Guatemala).

El repertori de poemes també va ser nou respecte d'edicions anteriors. Tot i que l'autor amb més poemes recitats, per ser el favorit dels artistes, va ser Estellés, Joan Margarit, considerat per molts com el nostre millor poeta viu, Pere Rovira i Feliu Formosa també van emocionar. No hi van faltar clàssics com Espriu (amb un poema considerat l'únic d'amor de l'autor) i Narcís Comadira. Els estudiants també van apostar fort pel que fa les adaptacions de poemes: el piano més romàntic de Llach en Fins quan i per qui (versionant la cantant



Certamen Internacional de Bandes Juvenils CITTA' DI SINNAI (del 17 al 21). A aquest certamen, on participaran agrupacions musicals de tota Europa, viatjaran 55 músics menors de 18 anys i 40 acompanyants que donaran suport per tal d'oferir el millor de si en el que serà la primera participació d'un grup instrumental de l'entitat en una competició internacional fora de l'Estat. Els assajos s'estan intensificant des de fa setmanes i els preparatius ja quasi estan llestos per tal de que l'estada en aquesta ciutat de l'illa de Sardenya sigui el més agradable i profitosa possible.



francesa Barbara) va ser objecte d'una brillantíssima interpretació a la guitarra elèctrica. Com un puny de Raimon també va ser versionat amb un fons d'Aerials.

La creació i la inspiració han estat la nota més destacada d'aquest recital. Els estudiants van compondre personalment melodies per als poemes A l'aeroport d'Estellés, Fuga en La menor de Moustaki, Abans que neixi l'alba de Vinyoli, Nuesa de Manel Garcia Grau o Faràs dos trucs de F. Formosa.

## Isco, primer reforç per a la temporada 2007-08 del Benicarló ONDA URBANA

text REDACCIÓ

El jugador, Francisco Javier Torres Clavijo, conegut esportivament per "Isco", s'ha convertit en el primer reforç del Benicarló ONDA URBANA per a les pròximes 3 temporades. Isco, de 31 anys, arriba a Benicarló procedent del Caixa Segòvia, on ha militat les últimes tres campanyes. Anteriorment, va estar en el CLM Talavera, València Vijusa i Platges de Castelló. En el seu palmarès destaca 1 Copa d'Espanya (2002) i una Copa d'Europa (2003).

El de San Fernando (Cadis), ha assegurat després de conèixer-se la notícia del seu fitxatge que "estic molt il·lusionat. Amb ganes de començar a jugar". A l'hora de fer valoració sobre el seu objectiu amb l'equip benicarló, el jugador ha destacat que "vull aportar el meu èbol. Tinc ganes de fer una mica gran amb aquest equip. M'agradaria arribar a una final com a mínim". Després de valorar les diferents ofertes que tenia damunt la taula es va decantar pel Benicarló ONDA URBANA perquè "és un equip que està creixent dia a dia. Per a qualsevol jugador és un club abellidor sobretot per la grandíssima afició que té".

Isco s'incorporarà a les ordres del tècnic Eduardo García Belda, "Miki", el pròxim 30 de juliol, dia que la plantilla està citada per a donar començament a la pretemporada.

### El Benicarló ONDA URBANA signa un acord històric amb el Joinville de Brasil

Una representació de directius del club brasiler Joinville Futsal s'ha desplaçat aquest cap de setmana fins a Benicarló, per a negociar amb el club que presideix Ximo Bel, l'alliberament del jugador Francisco Frede Dóna Silva. Després de dos dies d'intenses negociacions s'ha arribat a un acord, pel qual el club benicarló rebrà importants beneficis amb aquesta

### Sopar distés premsa esportiva-Benicarló Onda Urbana

text REDACCIÓ

Dimarts passat, com ve sent habitual al final de cada temporada, la Junta Directiva del Benicarló Onda Urbana va convidar a un sopar als representants dels mitjans de comunicació que segueixen habitualment l'equip durant la temporada. En el sopar, a la qual també va assistir l'entrenador Miki, es va passar balanç a les relacions del club amb la premsa, es va parlar de la passada i de la pròxima temporada i també, com no, del mercat de fitxatges. La distesa reunió es va perllongar fins a la matinada i una vegada més es va poder constatar l'excel·lent relació que el club manté amb els comentaristes esportius de la ciutat.



operació, després d'exercitar el seu dret federatiu sobre el jugador.

El jugador brasiler, propietat del Benicarló ONDA URBANA, va abandonar el passat mes d'abril la disciplina del club sense consentiment, i en l'actualitat estava sancionat per la FIFA, el que li impedia disputar qualsevol trobada oficial. Després de l'acord, i amb el consentiment del club benicarló, el jugador va disputar dissabte passat, 23 de juny, amb el Joinville, el seu primer partit a Brasil.

Fabio Lennert, director del Joinville, va assegurar després de tancar l'acord que "estic molt satisfet perquè hem signat un acord històric amb un club espanyol. Arribem a Benicarló amb l'esperança d'aconseguir un pacte, i la veritat és que han estat unes negociacions molt dures, però em vaig amb una magnífica impressió dels directius d'aquest club, ja que hem negociat amb persones honestes que treballen pel bé del futbol sala". Lennert espera tornar en el mes de setembre a Espanya, per a assistir a la Supercopa d'Espanya.



## RUBEN CONSTANTE I RAÛL PARIS A LA SELECCIO DE VALENCIA I DE CASTELLÓ

text REDACCIÓ

El passat cap de setmana va tenir lloc en la localitat valenciana de Puçol, els enfrontaments de les seleccions de València i Alacant d'handbol en categories infantil, cadet i juvenil, tant en femení com en masculí.

Gran alegria per la representació en la selecció valenciana del jugador cadet del Club Handbol Benicarló RUBEN CONSTANTE en el seu debut en el equip de la comunitat, en un paper més que acceptable, incloent la sorpresa de que va sortir en el 7 inicial.

Es va poder gaudir d'un partit excel·lent per part de la valenciana i de l'alacantina, gaudint dels que podrien ser, alguns dels futurs jugadors de la lliga ASOBAL. A més a més, veient jugadors a banda de formar part de la selecció corresponent, també disputaven partits en la selecció espanyola.

I en la categoria sènior, vam comptar amb la presència en la selecció de Castelló amb el jugador del Club Handbol Peníscola RAÛL PARÍS, també en la satisfacció de la titularitat amb la selecció, i el qual va disputar un triangular front la selecció valenciana i el C.H. Puçol, que aquest any milita en segona nacional.



| Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló   |         |          |         |               |
|--|---------|----------|---------|---------------|
| NOM  | COGNOMS |          |         |               |
| DOMICILI   |         |          |         |               |
| POBLACIÓ   | CP      | TEL.     |         |               |
| Se subscriu a <b>La Veu de Benicarló</b> , per l'import de: 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.  |         |          |         |               |
| <b>Forma de pagament:</b> (1) Domiciliació o (2) transferència bancària  |         |          |         |               |
| (1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a <b>Associació Cultural la Feram de Benicarló</b> (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)  |         |          |         |               |
| Signatura: _____ d _____ de 2000   |         |          |         |               |
| <b>Domiciliació bancària</b>   |         |          |         |               |
| BANC/CAIXA   |         |          |         |               |
| ADREÇA   |         | POBLACIÓ | CP      |               |
| NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte   |         |          |         |               |
| <b>Codi de Compte:</b>   | Entitat | Sucursal | Control | Compte número |
| ---  | ---     | ---      | ---     | ---           |
| Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.  |         |          |         |               |
| (2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció. |         |          |         |               |

## L'era del bricolatge

En el suplement d'economia d'un prestigiós diari d'abast estatal apareixia fa unes setmanes una notícia que, segons sembla, ha passat avall sense pena ni glòria. Cap articulista, ni tan sols els del mateix diari, n'ha fet el cas que al meu entendre es mereix. La notícia en qüestió afirmava que la despesa dels espanyols en bricolatge ha augmentat considerablement. Concretament, informava el diari, la despesa mitjana va augmentar l'any passat un 7%, i es preveu que al llarg d'aquest any arribi fins al 14%. Això vol dir que enguany doblarem la despesa en tot allò que fa referència a l'oci entès com a la millora de la qualitat de vida a la nostra llar. De fet, si hem de fer cas a la notícia, ens gastarem més diners en bricolatge que en altres aficions fins ara considerades tradicionals: la lectura, la pràctica d'algun esport, viatjar... Tot apunta, doncs, que de cara al futur la nostra vida girarà al voltant d'una màquina de foradar, d'un trepant, que ha esdevingut tot un símbol de la societat en què vivim.

Bé, si he de ser sincer, ja fa temps que aquesta idea que acabo d'apuntar em balla pel cap.



Es evident que no em considero cap profeta ni cap cosa per l'estil, però d'un temps ençà noto els efectes del bricolatge en la meua pròpia persona. Cada cap de setmana, per exemple, em llevo escoltant el so ensordidor i monòton de la màquina de foradar d'algun veí, acompanyat, a voltes, del repicar d'algun martell que sona com a música de fons. Així mateix, veig als veïns anar amunt i avall; ara traginen una caixa d'eines, ara transiten per l'edifici amb ves a saber quina mena d'equipament per a la llar. En fi, el bricolatge és tot un món per descobrir per a uns i una creu per als altres. El que és innegable és que el bricolatge va a l'alça.

També fa temps que ressona dins la meua testa aquella idea americana que, poc a poc, hem anat fent nostra, aquell eslògan del make it yourself. Ens hem cregut, certament, que tot ho

podem fer amb una mica de tenacitat i esforç. La nostra creativitat l'hem projectada en el bricolatge. Però la gran majoria tenim unes mans com a peus, com se sol dir, perquè a banda de deixar el pis fet un autèntic desastre solem prendre mal. En aquest sentit, m'agradaria que els centres hospitalaris d'urgències de cap de setmana fessen pública una llista on hi figurés quines són les principals causes per les quals fem ús d'aquests serveis. N'estic segur que, a banda dels accidents produïts per l'abús del consum d'alcohol i de substàncies estupefaents, encapçalarien la llista les martellades als dits, les caigudes sofertes mentre intentem col·locar una làmpada i d'altres coses per l'estil. Només em resta dir que l'era del bricolatge arribarà al seu zenit quan la classe política faça seua aquesta afició, quan, posem per cas, de cara a les properes eleccions, s'anuncie que la despesa en bricolatge desgravarà en la declaració de renda o quan es promete la gratuïtat dels tornavisos per a les famílies nombroses.

Aleix Castellnou

## Núria Saloni

En trànsit  
Joies i petits objectes

Aquesta exposició romandrà oberta fins el 26 d'agost

Lloc: Mucbe  
Organitza: Mucbe  
Col·labora: Ashland Chemical Hispania s.l.



## G8, CANVI CLIMÀTIC I CREIXEMENT ECONÒMIC

**A** un article publicat el passat maig, titllàvem 2007 com l'any del canvi climàtic. L'impacte social de la pel·lícula d'Al Gore, i el pes científic del IV Informe del Panell Intergovernamental del Canvi Climàtic, s'han completat amb la vessant política: la cimera dels G8, celebrada a principis de juny a Dresde (Alemanya), ha tingut el canvi climàtic com a tema estel·lar. Les postures de la Unió Europea i d'Estats Units (EUA) arribaven enfrontades a la trobada.

A 1997, s'acordà el Protocol de Kioto, possiblement el tractat mediambiental més important de la història, en el qual els països industrialitzats es comprometien a reduir globalment un 5,2% les seves emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH) respecte a les de 1990, per a 2010 – 2012. L'acord entrà en vigor el dia 16 de febrer de 2005 quan el ratificaren un conjunt de països amb emissions totals superiors al 55% de les mundials. Països significatius com EUA, primer emissor mundial, o Austràlia, no han ratificat el Protocol de Kioto.

A EUA, les multinacionals petroleres han finançat diverses campanyes de lobby en contra del Protocol de Kioto. Als anys noranta es constituí el grup Coalició del Clima Global per a estendre incerteses sobre el canvi climàtic. Es recolzà científics que negaven la realitat del canvi climàtic o altres que l'explicaven per processos diferents –augment de la radiació solar, rajos còsmics...- a l'increment de les emissions de GEH. Quan George Bush arribà a la presidència, recolzat per les petroleres, apartà els EUA del Protocol de Kioto. Tanmateix, el fracàs a la guerra d'Iraq i la clara victòria d'uns demòcrates pro-Kioto a les darreres eleccions, han fet canviar la seva posició. Actualment ja s'admet la gravetat del canvi climàtic causat per les emissions de GEH i s'afavoreix la recerca d'alternatives al petroli –bioetanol a partir del panís o canyamel- i l'energia nuclear per donar una major independència energètica a EUA. Però, no volem fixar cap objectiu de reducció d'emissions de GEH obligatori, confien en la millora de la tecnologia per aconseguir-ho. S'ha proposat una cimera dels 15 països més contaminants, a banda de l'ONU i del Protocol de Kioto. Exigeixen que països emergents com Xina i Índia redueixen les seves emissions.

La UE ha recolzat el Protocol de Kioto des de la seva aprovació a 1997. De forma global, els seus membres –el pitjor és l'Estat Espanyol- estan assolint els objectius de reducció fixats. Es pretén pel post-Kioto una reducció de les emissions de GEH de 50% respecte les de 1990 per a 2050; així es podrà limitar l'increment de temperatures a "sols 2°C". Consideren necessària la incorporació del major emissor com és EUA al nou Protocol de Kioto, sota els auspicis de l'ONU, per aconseguir uns resultats significatius.

Durant la celebració de la cimera del G8, Xina i Índia refusaren fixar límits a les seves emissions de GEH perquè la seva prioritat és el creixement econòmic i la responsabilitat principal del canvi climàtic és dels països



industrialitzats que aboquen gasos des de la Revolució Industrial. A 2005, les emissions de GEH xineses foren el 97% de les nord-americanes, aviat les superaran.

Semblava que la cimera acabaria sense un acord concret sobre la reducció en les emissions de GEH per l'oposició d'EUA, però, a última hora, s'aconseguí un acord de mínims. Possiblement, influí la pressió ciutadana dels milers de manifestants presents. Els líders del G8 es van comprometre a reduir de forma substancial les emissions globals i a considerar la proposta d'una reducció d'un 50% per a 2050. Hi ha un compromís d'assolir un acord concret en un termini de dos anys per preparar el post-Kioto. EUA s'ha compromès a discutir una reducció vinculant en una propera conferència, organitzada per l'ONU, que es celebrarà a finals d'anys a Bali.

A Dresde s'ha visualitzat la confrontació de dos visions del capitalisme, la neoliberal o anglosaxona que confia en un mercat sense cap regulació, i la renana o europea que considera necessària la intervenció dels estats per la solució de problemes com la crisi ambiental. Però tots dos models refusen limitar el creixement econòmic: els països han de produir i consumir més per "viure millor". Les alternatives tecnològiques, com les fonts d'energia netes i els sistemes ecoeficients i estalviadors d'energia, serien la base de la solució. En açò consistiria el repetit fins la societat desenvolupament, o millor dit, creixement sostenible.

Però la qüestió no plantejada és si podem seguir creixent econòmicament –més productes, serveis...- de una forma respectuosa amb l'entorn i igualitària per tots els habitants de la Terra. Sembla que, encara que és solució el problema del canvi climàtic, l'actual sistema econòmic seguiria causant altres impactes ecològics i socials com la pèrdua de biodiversitat, la desertificació, la contaminació de les aigües, la fam, les guerres, les migracions, l'homogeneïtzació cultural i a la vegada l'aparició dels integristes...

Cal un nou model econòmic, un nou model de societat que valorin críticament la necessitat de creixement econòmic i d'un consum sovint superflu. El desenvolupament sostenible s'ha quedat, tant sols, en la implantació de tecnologies més netes i ecoeficients.

Pere Bausà

## TINC MALA MEMÒRIA



text VICENT COLL

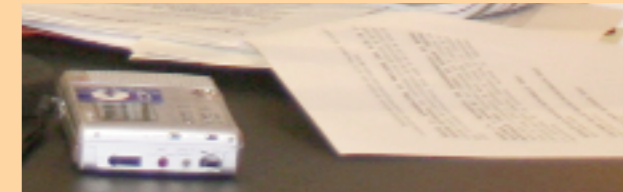
Estava remirant com van les coses per la geografia ibèrica, en allò que fa referència a la constitució dels diversos parlaments autònoms i autonòmics, quan m'he assabentant que a Nafarroa, si no passa res, UPN assolirà el poder democràticament recolzada pel PSOE d'allà. No feia jo aquestes càbales, i donava per fet un pacte dels socialistes amb Nafarroa Bai. Malgrat els meu desig la realitat impera de manera resolutiva, aclarint-me alguns dubtes i/o oblits que tinc tendència retenir.

Un servidor acaba pensant que, si això del Compromís pel País Valencià hagués funcionat correctament, la situació política del nostre país valencià ens hagués abocat a donar-li la presidència de la Generalitat a Joan Ignasi Pla. Almenys això és el que predicàvem, amb totes les condicions i condicionants possibles, però al cap a i a la fi, això és el que predicàvem.

Quan un es veu situacions com la de Nafarroa, es retrotrau en el temps i comença a recordar els grans serveis que el socialisme espanyol li ha aportat al nostre país valencià. Des de la immediatesa d'un estatut de vergonya, arreglat amb el PP: els seus socis en els grans negocis d'estat, als grans empastres de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià que deixaren a mig coure als calaixos de l'administració, per no parlar de Radio Televisió Valenciana, amb aquells inicis vergonyosos ambientats també amb subtils dosis de censura i mediocritat. I les bases de la política urbanística que actualment està aplicant el PP també venen de les ments socialistes, cal dir-ho. Eixa és la veritat. Quan un s'ho repensa, arriba a la conclusió que les polítiques que, els darrers anys el PP ha posat en pràctica, no son sinó una continuïtat optimitzada d'aquella tímida socialista que va trair ja, en el seu moment ( recordem que ells també ens han governat) aquest tros de terra.

La gran dosi de candidesa que m'aclama em sol dur més d'un disgust i/o desil·lusió. Em pensava que amb els anys aniria guarint-me d'aquests desencants però, no sol ser així. Només el temps farà bastir esperances amb una mica més d'escepticisme, si cap.

## Tocs i Vares



## HERENCIES POLITIQUES

Ha trigat poc, l'absolut govern del PP, en anunciar la delicada situació en la que el bipartit ha deixat a l'Ajuntament benicarlando. Dit d'una altra manera: la dreta ja anuncia que la seua gestió va a veure's condicionada per l'herència del passat govern de coalició PSOE-BLOC. Escoltant les misèries expressades, ja costa de creure que amb només dos anys de gestió del bipartit s'hagen assolit els graus de descontrol econòmic dins de l'ajuntament, si hem de fer cas de les afirmacions dels portaveus populars en la passada roda de premsa. Si aquesta es la realitat, cal plantejar-se si en el futur, els nefastos gestors de l'esquerra s'han de fer de nou amb el poder local. Aquest podria ser el primer avis de la dreta local.

La millor defensa es l'atac, i l'estratègia del PP cal reconèixer que ha estat ben intel·ligent, carregant sobre els d'abans tot el que no es puga fer a partir d'ara.

Emparant-se en aquesta primera premissa, podem viure una legislatura basada en els defectes del passat, per justificar allò que no faran en el futur

Es una cançoneta que ja ens sona d'altres situacions i que el PP sol utilitzar per submergir la seua manca de iniciativa i esforç. Ja voldria un servidor equivocar-se, perquè ara, amb els quatre anys que tenen per davant, amb el vent a favor per a la America's Cup i per a tot el que tinga color popular, no toca queixar-se. Estic segur, que amb les ganes i projectes que han venut als benicarlandos i benicarlandes, les malifetes del bipartit quedaran oblidades als pocs mesos de la nova legislatura que Benicarló comença i ens plouran les inversions per pal·liar els dos anys de paràlisi i anèmia gestora que hem patit per part d'aquesta gentola de l'esquerra.

A partir d'ara anem a sentir la història contada sense maniqueïsmes, de qui som els bons i qui foren els dolents.

# El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

## ANUNCI PER PARAULES

Alcalde amb bon pograma busca desesperadament *aiuda* per deixar de dir *aiuntament*.

Alcalde, alcalde, busca desesperadament *aiuda*, també, per no repetir dues vegades l'última paraula. Paraula.

## COMPUNGIT

No sabem si és una mania o el malestar d'haver de dir les veritats, però en la primera roda de premsa, que hem vist, del nou l'alcalde per la tele, després de cada frase arronsava els morros cap a dins i acatxava el cap. Semblava tot compungit pel fet d'arrear garrotades a dojo. Ara, no entenem que volia dir amb això de "va haver qui va abandonar el vaixell després de conèixer els resultats electorals". Es referiria a aquell comentari tan curiós que diu que quan el vaixell s'enfonsa les ... ?

## PRINCIPIS

Diuen que ha dit l'alcalde del pograma que l'aiuntament donarà o ha donat ja (ia, perdó) el seu vistiplau perquè s'inicien els tràmits per tal que la futura residència per a gent gran que s'edificarà als terrenys de l'antiga fàbrica de Laques i Pintures siga aviat una realitat. Afavorim el canvi urbanístic, que diria un *valenciano* de les Corts després d'escoltar el *rapapolvo* de la Comissió Europea a l'urbanisme valencià. Sí senyor, això és entrar amb fermesa.

## EL TALP

Entre els tafaners tenim un talp que ens va fer creure que la major part de paperetes nul·les de les passades eleccions duien una ratlla sobre el nom de l'actual regidor d'Urbanisme. Fets els corresponents escatiments s'ha comprovat que aqueixa informació



era absolutament falsa i que el que convé ara és rectificar. Quina manera més tonta de perdre credibilitat!

## EL TORERO

Afirma un tafaner que el regidor Cuenca, especialment dotat per l'oratòria, haurà de tirar-los més d'un capot a col·legues del seu partit que tenen serioses dificultats a l'hora d'expressar-se en públic. I afirma també que l'altre dia ja li'l va haver de tirar a una jove regidora davant dels mitjans de comunicació.

## EL TALP ALTRA VEGADA

El mateix tafaner que ens va contar allò de les paperetes nul·les explica ara que quan dissabte passat van penjar d'un pal la ignominiosa bandera blava a la platja del Morrongo, va sonar l'himne oficial de *nuestra comunidad autónoma*. Si és cert, cal deduir que l'esperit faller impregnarà d'ara en avant tot allò que es faça al nostre poble.

## EL BORRATXO

N'hi ha un en aquesta colla que

només d'olorar-lo ja en té prou per anar content. Ens va explicar que vol proposar que el nou regidor de falles, i falles, faça una reforma a fons del programa de festes d'agost. Aprofitant la immensa quantitat de *turistas que nos honran con su presencia* durant les seues vacances, seria el moment adequat per tractar de vendre el nostre millor producte. El tafaner, al primer glop, va proposar que un dia de festes es dedique exclusivament a falles; com si fóra un dia de falles i avant, amb la seua mascletà, la seua despertà, la seua ofrenà, la seua cremà... de tot, i amb tots els benicarlandos de bé (i les benicarlandes) vestits per a l'ocasió. Al segon glop, ja se'n va anar la cosa de mare, va suggerir que un altre dia fóra per fer un *desafio interautonómico* entre els pobles de la ruta del bombo i el tambor del Bajo Aragón, ruta de la qual, com tothom sap, els benicarlandos en formem part. Després, a cada alçada de colze la cosa anava deteriorant-se: que si dies amb *acento religioso*, que si romeries del Rocío, que si misa baturra... en fi, que va acabar d'explicar-nos la seua teoria i vam comprendre dues coses. A saber. Una, que Benicarló té una immensa potencialitat com a parc temàtic. I dos. Que els efectes de l'alcohol són realment devastadors.

## I EL...

Això no són coses per fer bromes. Però un tafaner va ser abordat l'altre dia per dos senyoretetes lleugeríssimes de roba que sortien amb sabates de taló alt pel mig del Barranquet. Diuen que el macarra controla el negoci assegut sota una figuera. Un fàstic tot plegat. I no pot fer res ningú? Trobem una certa similitud al tema de l'abocador de Cervera. Les meretrius operen al terme de Peníscola però la mala imatge és per Benicarló perquè de tant en tant passen la línia divisòria.

# DUES VILES, DOS GENIS

*Quadern Ondulant*

text JOSEP IGUAL

Hi ha viles a les quals els ha tocat certa rifeta retrospectiva. La sedimentació dels anys els ha confirmat que un dia llunyà entraren en la història de l'art sense adonar-se'n. I hi ha qui ho sap aprofitar quan una benedicció d'aquest caire els ha caigut a sobre graciosament. Hi ha dos casos propers: Mont-roig, al baix Camp, i Horta de Sant Joan, a la Terra Alta, respectivament.

Els passats dies 16 i 17 de juny, Mont-roig es va lliurar al seu III Cap de Setmana Mironià. És sabut que Joan Miró va curar unes febres, en la seua primera estada a la vila, el 1911, i va interioritzar les formes i raons de la natura eixuta incorporant-les a un nou gir en la seua inconfusible pintura. En el cap de setmana mironià de Mont-roig, el veïnat confecciona catifes de flors als carrers amb motius i cromatismes mironians. Al pintor li hagués agradat comprovar com el tremp popular se'l fa seu i homenatja l'alegria vital, la gràcia lírica que traspuen tantes grans teles seues. A Miró li agradava veure les catifes florals que els vilatans, a l'estiu, dedicaven a la seua Mare de Déu de la Roca, posada en una humil ermita damunt un turó de roquer rogenc que fascinava a l'artista. Un centre mironià difon un bon grapat d'activitats que orbiten en el planeta Miró. I cada cop tenen més èxit.

I si la passió mironiana de Mont-roig és gran, la d'Horta per Pablo Picasso no es queda curta. Picasso va fer dues estades a Horta, el 1898 i el 1909. També una malaltia, l'escarlatina, va fer cercar els aires calmosos al geni malagueny. De les maledicències i malfiances del veïnat d'aleshores



davant l'estada al modest hostel amb la seua amant, en resta poca cosa. Que Picasso es submergís a fons a la vida pagesa i en fera les seues minucioses lectures, per incorporar-les a la seua febril producció investigadora, és celebrat any rere any pel centre-museu dedicat al pintor que dividí l'art en dues meitats, un centre molt actiu que atreu cap a Horta bona cosa de visitants.

Els paral·lelismes entre les troballes de Miró i de Picasso en els paisatges de secà són grans, i amb freqüència tots dos centres proposen activitats d'estudis comparats. Aquesta política cultural hauria de ser imitada en més indrets. També hi ha un turisme cultural, o al voltant del fet creatiu, que potser no és tan nombrós i sorollós, però que sembla generar altres qualitats. Amb tantes cursilades que s'imiten... no podríem prendre'n nota?



| Còpies          | Llibreria  |
|-----------------|------------|
| - Color         | - Infantil |
| - Blanc i negre | - Adults   |
| - Plànols       | - Text     |
| - Digitals      |            |

**Novetat**  
Còpies grans formats a COLOR  
Tots els tamany

Papereria  
Material d'Oficina

## Greenpeace critica en el seu informe l'intent de Benicarló de fer urbanitzable la Costa Nord i zones inundables

Municipis del litoral sense estacions depuradores. Alerten de la regressió del litoral a Castelló.

text JORDI MAURA

En l'informe de Greenpeace "Destrucció a tota costa" es denuncia la intenció de l'Ajuntament de Benicarló de convertir en urbanitzables terrenes afectats per la protecció que determina la Llei de Costes en els primers 100 metres des de la línia marítime-terrestre i altres afectats per risc d'inundació i inclosos en el Pla d'Acció Territorial de Caràcter Sectorial de Prevenció del Risc d'Inundació (PATRICOVA), principalment en l'entorn del Barranquet. Són alguns dels punts que l'anterior equip de govern i la pressió de PP i veïns van forçar a incloure en el document de revisió de l'actual PGOU d'aquesta localitat malgrat les discrepàncies de l'equip redactor de l'empresa Territorio y Ciudad.

Aquesta mateixa localitat, a més de Vinaròs, Peníscola, Alcossebre-Alcalà, Cabanes, Oropesa, Benicàssim, Moncofa i Xilxes són municipis que incompleixen la Directiva europea de depuració d'aigües residuals un fet que genera greus impactes en el litoral per contaminació. Els quatre primers ni tan sols tenen estació depuradora, mentre que la resta incompleix els requisits que marca la directiva. L'informe destaca que la Conselleria de Territori i Habitatge ha paralitzat els plans de canalització del riu Sant Miquel, inclòs en el Catàleg de Zones Húmedes de la Comunitat Valenciana. Amb això s'esvaïxen les possibilitats de desenvolupament dels nou projectes urbanístics amb una superfície de 1.200.000 metres quadrats de la zona de Capicorb, en l'àrea litoral d'Alcalà de Xivert-Alcossebre.



Finalment recorda l'informe que la costa de Castelló està sotmesa a una de les taxes de regressió del litoral més acusades de tota la geografia espanyola. La seua morfologia plana la fa especialment vulnerable, i fa necessari que es recapacite sobre les actuacions que estan autoritzant, principalment en forma de milers d'edificacions. Els experts coincideixen a assenyalar que el model turístic de Castelló evidencia un clar augment de la insostenibilitat. S'aposta per la proliferació de camps de golf associats a segones residències, que en total sumen 37 projectes amb prop de 35.000 habitatges associats i set camps de golf en 19,8 milions de metres quadrats. Tot això, sense comptar amb Marina d'Or-Golf que aporta altres 19 milions de metres quadrats, una oferta que suposaria 220.000 nous residents a les comarques de Castelló.

### ELS NINOTS INDULTATS

guió i dibuix JESÚS MAESTRO



**Les telefonistes són una espècie laboral que desapareix de les nostres oficines.** Les tasques exercides pel col·lectiu al llarg dels anys, ara es consideren ineficients i poc rendibles. La lògica del capitalisme no perdona, ni pregunta. Aquelles operàries que passaven trucades i es pintaven les ungles alhora, compten les hores per a declarar-se oficialment extingides. La productivitat no té pietat i arrasa tot allò que s'aparta dels objectius. No l'interessa gens si qui telefona té tres fills o estudia dret en el torn de nit. Només entén de ràtios, despeses i marges de benefici.

En canvi, els operadors automàtics de telefonia són perfectes per als engranatges de la indústria. Funcionen igual que una cadena de muntatge: monòtons, inalterables i sense ànima. Estan millor de preu, no reclamen drets, ni reivindiquen convenis col·lectius. No es posen malalts, no tenen xiquets i no van al metge. A més a més, el mecanisme marxa les vint-i-quatre hores del dia, els tres-cents seixanta-cinc dies de l'any: *si desitja parlar amb el departament de facturació, marque el número 1; si vol parlar amb el departament de vendes, marque el número 2...* L'assumpte no ens agafa de sorpresa però sí la passivitat amb què s'accepta. La deshumanització ens guanya espais un dia sí i un altre també. Parlem a les màquines amb la mateixa naturalitat que ens creuem indiferents amb desconeguts pel carrer.

Vint anys enrere, instal·laren al bar del meu carrer una expendedora d'aquelles que deia "el seu tabac, gràcies". Els xiquets, abandonàvem els jocs cada vegada que un client comprava cigarretes i escoltàvem embadalits el missatge mecànic. Un veí del carrer, ens cridava enfurimat que aquell enginy era obra del dimoni i de la CIA. Mesos després uns metges vinguts de Castelló determinaren que embogí i el tancaren al psiquiàtric. **Paranoia persecutòria fou el diagnòstic.**

TOLITO



### Dues vares de mesurar

El Samaruc està cavil·lós. S'ha despertat amb la notícia de la mort de sis soldats de l'exercit espanyol al Líban. No li ha fet cap gràcia.

Mai fa gràcia la pèrdua de vides humanes. No és cosa de broma.

El Samaruc ha dinat amb les paraules de lloanxa i condol d'un ministre, el de la guerra - defensa que en diuen ara- cap als professionals abatuts en combat. La bestioleta, s'afegeix al dol dels familiars (amb tanta sinceritat com qualsevol polític encimbellat a una tarima).

L'animalet ha berenat amb la petició d'explicacions del líder (això diuen) de l'oposició estatal al President de la Nació (això diuen).

No dubta, el samaruc, que el reconeixement oficial que se'ls pugua fer als sis malaguanyats serà menys de la que es mereixen. Medalles pòstumes, papers de ciutadania, indemnitzacions als familiars, i tota la parafernàlia no serà mai prou per compensar la pèrdua.

Però, l'animalet, ingenu, es pregunta si no es mereix que el ministre, el que siga, no ixca a la palestra cada cop que un paleta mor en caure de dalt a baix d'una bastida, o un camioner perd la vida a la carretera. Si no es mereixen, el paleta i el camioner, la defensa de l'oposició, les explicacions del President i la insistència dels mitjans de comunicació. Si totes les vides no són igual de valuoses.

La bestioleta no s'ho pregunta. Ella no té dues vares de mesurar.

El Samaruc



## Everest, la conquesta d'un somni

text ONADA EDICIONS

A través del present llibre, eminentment visual, els lectors, potser ja sabedors de la gesta del grup Terres de l'Ebre a l'Everest, podran conèixer i compartir alguns dels llocs, etapes i experiències dels integrants d'aquella expedició tan nostra. L'expedició Terres de l'Ebre a l'Everest ens va commoure un 17 de maig de 2006 en sentir que havien fet el cim del món.

Als cinc intrèpids expedicionaris —Agustí, David, Ferran, Josep i Marc—, els van acompanyar un grup de senderisme vingut des de les Terres de l'Ebre i que els va seguir des de Katmandú fins a l'Island Peak. Els integrants del grup de trekking van seguir un pla preestablert per tal d'aclimatar-se i fer una ruta en alçades a les quals no estan gaire acostumats, en contacte amb altres cultures i els paisatges més propers de Catalunya i el País Valencià.

Escalant el sostre de la terra a través de les pàgines que segueixen i gràcies a les imatges captades pels mateixos muntanyencs i transformades per Javier Roda



i la Pepa podreu fer el vostre itinerari personal. El llibre s'acompanya dels peus de foto del periodista Joan Peiró, que ja sorprenia els oients de Ràdio Benicarló amb una entrevista impossible als escaladors pocs minuts després de fer el cim a les set del matí. També s'incorpora el diari de l'expedició, que detalla el dia a dia d'aquesta aventura, i que ajuda a valorar la magnitud de la proesa de posar les botes al cim més alt del món.



L'Expedició Terres de l'Ebre a l'Everest, l'Associació Cultural Alambor i Onada Edicions, en col·laboració amb la Penya Setrill es complauen a convidar-vos a la presentació del llibre

**EVEREST. LA CONQUESTA D'UN SOMNI. Expedició Terres de l'Ebre**  
Biblioteca Gràfica, 3 • Onada Edicions, 2007

Intervindran

**Els membres de l'Expedició**

L'ACTE TINDRÀ LLOC EL DISSABTE 30 DE JUNY, A LES 20 H. SEU DE LA PENYA SETRILL • BENICARLÓ • 2007

## BINIKI FILMS presenta "VOY CHUPI GUAY"

text LA FILOXERA foto: JESÚS MAESTRO

*Els Germans Coents* (els artistes anteriorment coneguts com Jesús Maestro i Hugo del Arco) presenten el curtmetratge "VOY CHUPI GUAY (Afestial, afestial II)". Aquest petit documental dels nois del fanzine La Filoxera, filmat durant la 19 edició del Festival Internacional de Cinema de Comèdia de Peníscola, inclou a Peter Fonda, a Groucho i a Harpo Marx i ni més ni menys que a Fernando Esteso, Jordi Maura i Natàlia Sanz, així com les noies del Hot Rod, a més dels habituals actors de la factoria Biniki. El muntatge per a tots els públics està a la web: [www.lafiloxera.es.kz](http://www.lafiloxera.es.kz).



## Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

**E**l tema de setmana no m'interessa gens. Ja trobo que fa massa dies de tot plegat i n'estic tip de la ridícula (en tots els sentits) esbrancada a Guzmán i dels juraments en la llengua del imperio. A mi, el que realment m'ha interessat ha estat l'article de Pere Bausà sobre el jacint d'aigua i les seues immenses possibilitats per a l'economia valenciana. El plantejament és senzill: si els catalans aqueixos no ens volen donar l'aigua que és nostra i és nostra anem a la floristeria, comprem una esposta de bulbs de la floreta en qüestió i la llencem a riu Ebre al seu pas Miravet per exemple; la nostra aigua és per nosaltres o que no siga per ningú, com que ells també es quedaran sense aigua ja no es podran fer les paelles amb arròz Montsià ni Nomen i la gent haurà de consumir necessàriament arroz La Fallera (el preferido de los valencianos). L'altra possibilitat encara és millor i pot repercutir en una creació de riquesa immensa para esta nuestra comunidad que deien els de Aquí no hay quien viva. Si per fi guanyen les eleccions els partidaris del transvasament, es fan tots les canonades necessàries, es guanyen ja uns bons dinerets i una vegada construïda tota la infraestructura, s'omplen totes les canonades de jacints d'aigua i au, a desfer-les totes i a tornar-les a fer i així fins que tots els qui es dediquen al noble art de l'especulació en general hagen tret el profit necessari. Em penso que m'estic columpiant massa que diria un jove d'aqueixos d'ara.

Anem ràpid que vull acabar. Als mossos d'esquadra els en plouen per tots els costats. L'afer del

policia Sospedra no seria superat per cap dels gags del Polònia de TV3.

La irrupció a la política local de l'excandidata Trias ha estat, si més no, notòria. Durant la campanya va ser decidida per defensar les seues propostes amb vehemència i ara, valenta ella, no dubta a dir la seua encara que entre en contradicció amb l'opinió d'altres membres del seu partit.



Joan Heras, tan assenyat, tant dient les coses pel seu nom i tant furgant la nafra fins al moll de l'os. M'agradaria saber què en pensa aquest xicot de l'atemptat que ha costat la vida a sis joves en missió de pau en una guerra llunyana.

Això d'avui, senyora meua, té un mèrit increïble, crega-s'ho. Estic escrivint mentre porto una animada conversa amb tres persones més. Ara estic embolicat, perquè un diu que de nit té fred i que s'ha d'alçar a tancar-se el balcó; un altre diu que què faig, tan mal educat, burxant ací a la màquina mentre els altres m'estan parlant. Desesperació, de veritat. Sé que és l'hora de tancar l'edició, però no ho comprenen i no se'n van de casa i xarra que xarra, jo ja estic mort de son i

tracto de ser políticament correcte i eris dic que no, que vagen fent que ja acabo, però no se'n van, no se'n van! Ara, el de la fresca de nit, tot i adornar-se que em fa nosa, em diu que ha comprat pintura per pintar-se el perxe, que aquest cap de setmana mateix l'emblanquinarà tot.

En fi. Estic condemnat a acabar sense cap concentració en la feina. Em continua agradant moltíssim Igual; no s'ho mereixen, senyora Garcia.

Me n'alegro també de la flexibilitat que demostren les xiquetes d'un gimnàs d'ací el poble. Increïble. En una foto se'n veu una amb una corda en un peu, però el peu no toca al terra, sinó que està recolzada sobre els colzes i allarga una cama fins que se la veu per davant, no 'se explicar-ho, una cosa extraordinària. Ja em surt la paraula. Contorsionistes, són contorsionistes.

Enhorabona al judo i al jiu-jitsu, a l'IES Coromines, a la plantilla del Benicarló ONDA URBANA, a l'Ortiga del Venerdí, al Club Natació i a la Filoxera.



**L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.**

No es pot consentir una setmana més un altres desgavell tan gran, tan monumental, tan dolent com el de la pàgina del futbol.

## Ball de bastons

Comença fort el nou alcalde i el seu grup. Han espolsat la catifa i diuen que tenim més d'un milió set-cents mil euros que no s'han pagat, que no tenien consignació pressupostària. Les queixes dels proveïdors han fet encendre les llums d'alarma en el nou equip de govern que s'ha trobat en un forat que no s'esperaven.

# 591

DES DEL 18 D'AGOST  
DE 1995

A més d'això, segons diu el ara alcalde, Marcelino Domingo, encara els falta comprovar altres departaments importants com el de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats (on no hi haurien diners per pagar els sous fins a final d'any), i el de la Brigada d'obres on també diuen es troben un munt més de factures sense comptabilitzar. Tal com ens ho pinta el PP sembla que això només seria la punta del iceberg, del desgavell econòmic.

Per altra banda, l'exalcalde Escuder, no ha tardat en reaccionar, titllant aquestes paraules de falses i no ajustades a la realitat. Segons el PSOE, tot açò serien afirmacions gratuïtes del PP per anar de víctimes davant l'herència que els van deixar. Segons Escuder l'economia de l'ajuntament tindria una bona salut i que estaria avalada pel departament d'intervenció De la mateixa manera titllava de completament falses les paraules de Domingo en referència a que els

treballadors de l'OACSE poden veure perillar el seus sous.

Els ciutadans benicarlandos ens mereixem més respecte i, si algú l'ha fet, que la pague. Volem, no, exigim, perquè tenim el dret com a ciutadans de saber que és fa amb els diners dels nostres impostos, proves, que tot açò no és un muntatge d'uns i altres per eludir les seues responsabilitats

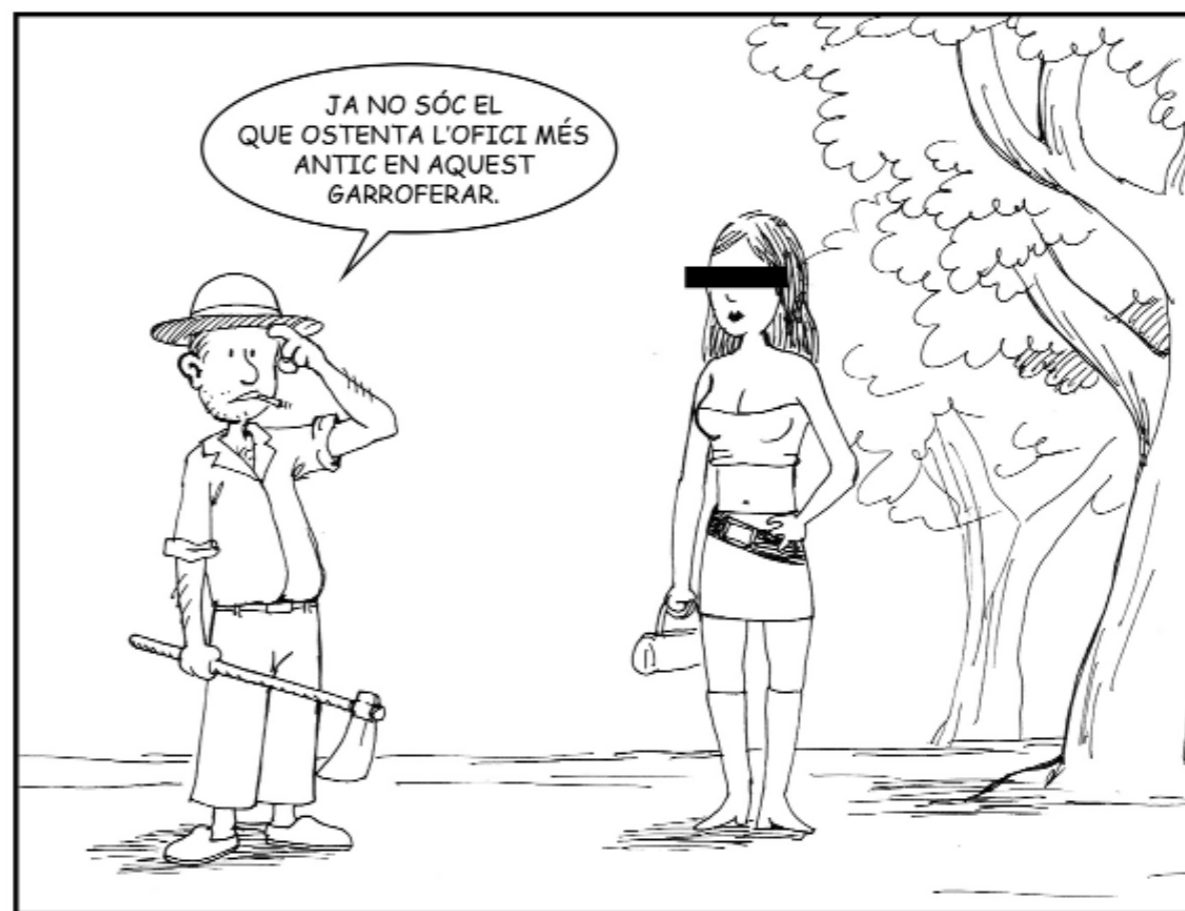
de govern. Si l'anterior equip de govern, PSOE-BLOC, va fer un ús indegut dels diners públics, doncs, el PP està obligat a presentar proves i, si les hi ha, a la fiscalia. Si el PSOE-BLOC pot demostrar el contrari, ho volem veure. Volem veure l'informe d'intervenció on apareixen els majors romanents de la història de l'ajuntament. I si és necessari denunciar-los per calumnies.

Algú està enganyant-nos i volem saber qui. A veure si al final passarà el de sempre, que amb els diners de tots els benicarlandos, alguns es dediquen a jugar impunement i després, els polítics, acaben tapant-se les vergonyes entre ells.

Moltes acusacions i desmentits, tant per una banda com per l'altra i ... a qui hem de creure. Tot i aquestes greus acusacions, "Ací no paga ni Deu", que va dir Dario Fo, o "Tot és mentida", que deia Quim Monzó.

Per Xavi Burriel

Practicant l'ofici més vell al costat del cente comercial



El còmic

EDITORIAL



**Carxofa:** Tot el que siga convivència, germanor, relació entre persones, gent i pobles està molt bé. Quan es troben tantes similituds entre dues publicacions (inclosa la qualitat del paper) i, d'aquestes, una proposa un agermanament és perfecte. Una carxofa per a La Veu Benicarló pel desig d'agermanar-se amb L'Ortiga del Venerdi de Ladispoli.



**Panissola:** per a tots els que a l'hora de portar els xiquets i xiquetes a l'escola contravenen un munt de normes de circulació: paren al centre de la calçada, aparquen de qualsevol manera en lloc prohibits i en doble fila impeding una fluïda circulació, ... Després els mestres ja poden ensenyar educació vial! No serveix de res si no hi ha col·laboració de la societat. Esperem que per al curs que bé la policia municipal eduque també als pares i avis.

## FLASH!

Diu el nostre benvolgut cap de redacció que els peus diuen moltes coses de les persones. La Veu vol donar als seus lectors, cada vegada són més, la primícia de mostrar els peus dels nostres governants.

I RECORDA... VOLEM EL TEU FLASH!



**Dir. Hon.:** CRISTINA GARCIA  
**Cap de Redacció/** JORDI MAURA  
**Consell de Redacció/** XIMO BUENO,  
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL  
CASTILLO, TONYO FIBLA,  
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN  
ABDON i RODOLFO SERRANO

**Edita**  
Associació Cultural la Feram de Benicarló  
C/ Sant Francesc, 95  
Casal Municipal  
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98  
[laveubenicarlo@terra.es](mailto:laveubenicarlo@terra.es)

**Amb el suport**



**Col·laboradors/** PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,  
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,  
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,  
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,  
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,  
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL  
SAMARUC  
**Fotografies/** NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

**Administració, subscripcions**  
964 475698  
©COPISTERIA GRÈVOL  
**Dipòsit legal/** CS-193-2004  
**Imprimeix/** GRÈVOL, Sant Blai, 2  
12580 Benicarló



La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.